

Verlenen van hulp

Er leven in en om Rotterdam duizenden mensen zonder geldige verblijfspapieren: arbeidsmigranten, afgewezen asielzoekers en staatlozen. Hoe groot de groep precies is weet niemand. Wel weten we dat zij vaak in armoede leven, een grote afhankelijkheidspositie hebben en moeite hebben om op te komen voor hun basisrechten.

Stichting ROS heeft daarom twee keer per week spreekuur, waarin we maatschappelijke en juridische vragen kunnen behandelen, en helpen bij de toegang tot medische zorg. Elke doordeweekse ochtend is er laagdrempelige Nederlandse taalles, op woensdag is er een open lunch met gezellige activiteiten en kansen voor zelfontplooiing. Ook heeft Stichting ROS een noodopvang voor voornamelijk vrouwen, vanuit waar gewerkt wordt aan duurzame oplossingen en een toekomstperspectief. Tot slot helpt het project 'Vice Versa' ongedocumenteerden die kiezen voor vrijwillige terugkeer bij een positieve toekomst in hun land van herkomst.

Barrière tot bieden en ontvangen van hulp

Het ROS poogt een veilige haven te zijn voor ongedocumenteerden in Rotterdam waar zij bijstand en opvang vinden wanneer dit nodig is, maar de strafbaarstelling van ongedocumenteerdheid brengt dit in gevaar. De strafbaarstelling betekent niet alleen voor mensen zonder een rechtmatige verblijfsstatus een bedreiging van hun basisrechten, maar het betekent vooral dat mensen zonder rechtmatige verblijfsstatus gedwongen worden om nog meer in de schaduw te gaan leven en bang worden om hulp te vragen wanneer zij medische zorg nodig hebben- iets waar zij recht op hebben op grond van art. 10 lid 2 VW2000 en internationale verdragen waar in bepaalt is dat mensen zonder rechtmatige papieren ook recht hebben op het recht op toegang tot gezondheidszorg-, wanneer zij uitgebuit worden door werknemers en huisbazen, wanneer zij slachtoffer zijn van geweld, van mensenhandel. Mensen zonder een rechtmatige papieren leven nu al in angst voor een mogelijke deportatie en dit is momenteel al een barrière en zal alleen maar groter worden door de strafbaarstelling. Dit betekent dat hulpverlening aan deze groep moeilijker wordt. Een al kwetsbare groep zal nog kwetsbaarder worden en het ROS vindt dit onaanvaardbaar en het ROS roept daarom op om dit mee te wegen in de beoordeling van de novelle.